

beslutning om høring af børn ved anbringelse uden for hjemmet.

Vi mener, at børn skal have samme adgang som voksne til at kunne klage over myndighedernes afgørelser angående deres liv og ikke kun ved tvangsanbringelser. Vi mener, at børns adgang til disse klageorganer skal være langt mere børnevenlig og dermed også reel, og at børn naturligvis skal vide, at de har adgang. Det, der er helt afgørende, er, at børn ikke bare skal have følelsen af, men skal vide, at de ikke er retsløse.

Dilemmaet er, synes vi, om vi giver børn lige rettigheder ved at oprette en særlig myndighed, en særlig institution for børn, eller om vi måske netop derved degraderer børn til at have en andenrangsstatus. Det er vi bekymrede over ved at tale om at lave en selvstændig børneombudsmandsinstitution. Derfor synes vi, det ville være en rigtig god idé og en bedre løsning, om vi inden for den nuværende ombudsmandsinstitution lavede en særlig afdeling, som bredt har fokus på børns rettigheder. På den måde kunne vi fastholde det synspunkt, at børn er borgere på lige fod med voksne og har krav på den samme forvaltningsretlige beskyttelse, krav på den samme overvågning af myndighedernes måde at behandle børnenes sager og rettigheder på, herunder også mulighed for at kunne tage sager op af egen drift.

Samtidig kan vi også se værdien kompetencemæssigt i at have det hele under én hat. Det kunne absolut med fornødt kobles sammen i et meget tæt samarbejde med Børnerådet, som kunne være det bindeled, der letter adgangen og skaber tilgængelighed også i børnehøjde – hermed også fra vores side en klar tilkendegivelse af, at vi finder Børnerådets arbejde værdifuldt, og at vi ønsker at fastholde det. Vi mener, at Børnerådet har ydet en fin indsats inden for de rammer, det har at operere under i dag. Omvendt finder vi det ikke tilstrækkeligt kun at have Børnerådet, sådan som tingene ser ud i dag, hvilket jo også harmonerer fuldstændig med FN's Børnerettighedskomité, som også meget klart giver udtryk for, at det ikke er godt nok.

Men netop fordi vi finder det vigtigt at få etableret en børneombudsmand – det var jo også grunden til, at jeg på Socialdemokratiets vegne i foråret rejste spørgsmålet i Retsudvalget, og jeg efterlyser stadig svaret – vil jeg godt sige, at der er en teknisk detalje, som vi jo også skal iagttage vedrørende lovforslag, som direkte involverer Folketingets Ombudsmand: Det er nor-

men, at Folketinget selv fremsætter sådanne forslag og dermed altså ikke ministeren.

Derfor rejste jeg også på Socialdemokratiets vegne her i foråret spørgsmålet, om der fra Retsudvalgets side var opbakning til, at vi kunne arbejde med sagen ud fra, at vi i Folketinget netop kunne finde en fælles løsning, så vi kunne give børnene den sikkerhed, som vi mener de fortjener.

Jeg vil ønske det, jeg vil håbe det, og jeg kan sige, at jeg også allerede har rettet henvendelse og bedt om at få det sat på dagsordenen her på det førstkommande møde, fordi vi er optaget af at få det her løst. Samtidig var det også en erkendelse af, at når jeg ikke gik videre med det her i foråret, så var det, fordi – som vi jo også ved fra den tidligere behandling af forslaget – der var lidt pres på her i foråret, og det var måske så ikke det rigtige tidspunkt at rejse det på.

Kl. 16.40

Omvendt har vi altså nu en folketingssamling foran os, og jeg håber meget, at vi på det førstkommande møde kan blive enige om at sige: Lad os prøve at overveje, hvordan vi kunne håndtere det her. Folketingets Ombudsmand skulle, hvis vi kunne blive enige om en sådan model, indgå i det, og det er klart, at vi så også skal diskutere, hvordan og hvorledes vi rent praktisk får det til at hænge sammen og sådan noget.

Men det er vores ønske, at vi sikrer børnene ved at få dem ind direkte under den nuværende ombudsmandsinstitution.

Per Dalggaard (DF):

Jeg er egentlig lidt ked af, at Kristendemokraterne har fremsat det her forslag igen, for jeg anser Kristendemokraterne for at være nogle flinke og rare mennesker, og det, jeg vil sige om det her forslag, er ikke ligefrem rosende ord.

Dengang i maj 2003, da det her blev fremsat, kunne Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget, og det kan vi heller ikke nu.

Der er intet nyt fremkommet i denne sag eller sket nogle hændelser ude i samfundet – i Danmark forstås – som gør, at vi har behov for en børneombudsmand. Jeg kan slet ikke følge Kristendemokraternes bemærkninger i forslaget om, at børn i Danmark ingen steder har at henvende sig, hvis de har problemer.

Dansk Folkeparti er godt trætte af at erfare, at FN-konventioner gang på gang bliver brugt til uafsladelig at slå os i hovedet med, og hvor det siges, at vi i Danmark har store problemer, fordi